

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201384
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201384.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti Shadow, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Galvániho 2/A, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Marcel Biznár, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Bajkalská 31, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná ulica 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 15. júna 2010 a č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 02. augusta 2010, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. októbra 2011, č. k. 4S/245/2010-67, 4S/144/2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, z 21. októbra 2011, č. k. 4S/245/2010-67, 4S/144/2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 134,79 eura na účet advokátskej kancelárie Marcel Biznár, s. r. o., so sídlom v Bratislave, do troch dní.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj krajský súd“) pokiaľ ide o rozhodnutie žalovaného č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 15. júna 2010 podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s ustanovením § 103 a 104 ods. 1 veta prvá konanie zastavil, pretože žaloba bola podaná proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. V prípade rozhodnutia č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 02. augusta 2010 krajský súd podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP zrušil toto napadnuté rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pretože týmto rozhodnutím podľa názoru krajského súdu došlo zo strany žalovaného k porušeniu zákona, pretože týmto druhým rozhodnutím žalovaný duplicitne vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za december 2008 a týmto postupom žalovaného došlo k takej vade, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia zo dňa 02. augusta 2010 v zmysle § 250j ods. 2 písm. e/ OSP. Súčasne krajský súd vyslovil, že v danej veci zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce pre posúdenie veci v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ OSP.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému

žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 448,14 eura v zmysle § 11 ods. 4 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“), pozostávajúcej z náhrady súdneho poplatku v sume 66 eura, z náhrady trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 120,17 eura a 3 x paušál po 7,21 eura.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný žiadajúc napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu zamietne a žalobcovi náhradu trov konania neprizná.

Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, že nepostupoval v súlade so zákonom, keď svoje pôvodné rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 neopravil, ale vydal nové rozhodnutie, čím žalobcovi duplicitne vyrubil rozdiel DPH, keďže rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 je neplatné a pre adresáta z neho nevyplývajú žiadne právne účinky. Žalovaný zotrval na názore, že vo veci bolo vydané len jedno právoplatné rozhodnutie, a to rozhodnutie zo dňa 02. augusta 2010. Podľa názoru žalovaného, rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 nebolo možné považovať za platné, bolo by nereálne robiť jeho opravu v zmysle § 54 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“), pretože po vydaní rozhodnutia o oprave zrejmych omylov a nesprávnosti, ktorým by bola vo výroku pôvodného rozhodnutia zo dňa 15. júna 2010 odstránená nesprávnosť uvedenia osoby oprávnenej za žalobcu konať, by nebolo možné opravené rozhodnutie považovať za platné, keď nebolo adresátovi riadne doručené. Preto žalovaný pristúpil dňa 02. augusta 2010 k vydaniu nového rozhodnutia pod tým istým číslom I/222/9595-68830/2010/990036-r, v ktorom už správne označil oprávneného splnomocneného zástupcu žalobkyne C. a tomuto zástupcovi toto rozhodnutie aj doručil dňa 09. augusta 2010. Taktiež žalovaný nesúhlasil ani s názorom krajského súdu, že prvotné rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 malo byť doručovanie nielen osobe poverenej žalobkyňou na jej zastupovanie v čase doručovania, ale aj žalobkyni osobne.

Žalovaný nesúhlasil ani s názorom krajského súdu vysloveným v druhom bode rozsudku, podľa ktorého nebolo v možnostiach žalobcu v čase výkonu daňovej kontroly iným spôsobom preukázať realizáciu zdaniteľného plnenia ako predloženými účtovnými dokladmi, a že správca dane napriek svojim možnostiam nevykonával kontrolu účtovných dokladov, príp. inými dôkaznými prostriedkami nepreukázal pochybenia žalobkyne, keď nezisťoval od žalobkyne prítomnosť iných osôb pri preberaní tovaru, ktoré by dosvedčili realizáciu plnenia, resp. nežiadal od žalobkyne iné doklady na preukázanie dodávky. Žalovaný zastáva názor, že v rámci odvolacieho konania zistil správca dane pri výkone daňovej kontroly postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 3 a ods. 6 zákona o správe daní a vzhľadom k vykonaným šetreniam nebolo možné potvrdiť uskutočnenie zdaniteľného plnenia na strane dodávateľa spoločnosti GILD MKM, s. r. o..

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Skonštatovala, že dôvody, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní nepovažuje za dôvodné. Podľa žalobkyne v konaní bola preukázaná skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu boli vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Uviedla, že neobstojí námietka žalovaného, že žalobkyňa v daňovom konaní nepreukázala uskutočnenie zdaniteľných plnení. Žalobkyňa počas celého výkonu daňovej kontroly žiadala, aby správca dane vykonal kontrolu predmetného tovaru. Správca dane však uviedol, že žalobkyňa nemá zaregistrovaný skladový priestor, a preto kontrolu vykonať nemôže. Rovnako správca dane postupoval aj pri vyhodnotení totožnosti osoby P., pričom neakceptoval skutočnosť, že by sa mohlo jednať o cudzieho štátneho príslušníka. Žalobkyňa uviedla, že riadne nadobudla vlastnícke právo k tovaru od spoločnosti žalobkyňa registrovanej k DPH, za tovar riadne zaplatila a následne tovar odpredala a riadne odviedla daň. Uviedla, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že tvrdenia žalobkyne sú nepravdivé, mala byť daňová povinnosť žalobkyne za kontrolované obdobie určená v zmysle ustanovenia § 29 ods. 6 zákona o správe daní.

Súčasne žalobkyňa poukazovala na to, že žalovaný svojim postupom, keď vydal dve rozhodnutia v jednom konaní spôsobil nejednoznačnosť právneho vzťahu a vydané rozhodnutia sú preto nepreskúmateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 15. júna 2010, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu v Pezinku č. 608/320/13234/10/And zo dňa 09. apríla 2010, ako aj rozhodnutia žalovaného č. I/222/9595-68830/2010/990036-r z 02. augusta 2010, ktorým bol taktiež potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu v Pezinku č. 608/320/13234/10/And zo dňa 09. apríla 2010, ktorým bol žalobkyni vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2008 v sume 15.817,56 eura.

Rozhodujúcim v danej veci je posúdenie, či žalovaný po vydaní prvého rozhodnutia zo dňa 15. júna 2010 a po doručení žiadosti splnomocneného zástupcu C. o opravu zrejmých omylov a nesprávností spočívajúcich v uvedení nesprávneho mena splnomocneného zástupcu v rozhodnutí, postupoval v súlade so zákonom, keď vydal opätovne rozhodnutie v tej istej veci s totožným číslom, len s iným dátumom (02. augusta 2010).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Predpokladom pre preskúmanie rozhodnutia súdom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 až § 250k OSP) je predovšetkým to, že vo veci bolo vydané rozhodnutie, ktoré preskúmaniu podlieha.

Podľa § 9 ods. 3 zákona o správe daní, daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu. Zástupca koná osobne, ak z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že za zástupcu môže konať aj iná osoba, na takéto konanie udelí zástupca inej osobe plnomocenstvo s úradne osvedčeným podpisom. Konanie inej osoby v rozsahu udeleného plnomocenstva sa považuje za konanie zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu súdneho ako aj z administratívneho spisu preukázané, že Daňový úrad v Pezinku ako príslušný správca dane vydal dňa 09. apríla 2010 dodatočný platobný výmer č. 608/320/13234/10/And, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2008 v sume 15.817,56 eura. Dodatočný platobný výmer správca dane doručil právnomu zástupcovi žalobcu U., ktorý proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie. Po podaní tohto odvolania bolo správcovi dane dňa 04. júna doručené oznámenie žalobcu o zrušení plnomocenstva U. a nové plnomocenstvo pre C. zo dňa 21. mája 2010. O odvolaní podanom pôvodným právnym zástupcom U. rozhodoval žalovaný a rozhodnutím zo dňa 15. júna 2010 dodatočný platobný výmer potvrdil. Toto rozhodnutie žalovaný doručil opätovne U., napriek skutočnosti, že menovaný v danom čase žalobcu už nezastupoval. Následne nový zástupca žalobcu C. zaslal žalovanému dňa 06. júla 2010 žiadosť o opravu zrejmých omylov a nesprávností v ktorej sa dožadoval opravy rozhodnutia zo dňa 15. júna 2010 č. I/222/9595-68830/2010/990036-r, ktoré mali spočívať v uvedení nesprávneho mena právneho zástupcu a dožadoval sa uvedenia svojho mena ako splnomocneného zástupcu daňového subjektu. O tejto žiadosti žalovaný rozhodol tak, že dňa 02. augusta 2010 vydal nové rozhodnutie toho istého čísla s totožným obsahom ako bolo v rozhodnutí zo dňa 15. júna 2010 v ktorom však už uviedol

ako zástupcu daňového subjektu C.. Toto druhé vo veci vydané rozhodnutie už žalovaný doručil splnomocnenému zástupcovi žalobcu C..

Je nepochybné a vyplýva to aj z ustanovenia § 9 ods. 3 zákona o správe daní, že bolo povinnosťou žalovaného rozhodnutie o odvolaní podanom predchádzajúcim právnym zástupcom U. doručovať splnomocnenému zástupcovi C.. Nemožno však klásť za vinu žalovanému, že žalovaný rozhodnutie o odvolaní č. I/222/9595-68830/2010/990036-r zo dňa 15. júna 2010 doručil predchádzajúcemu právnemu zástupcovi U., keďže v čase jeho vydania žalovaný nemal vedomosť a ani ju mať nemohol, o tom, že žalobkyňa plnomocenstvo udelené U. zrušila a udelila nové plnomocenstvo pre C.. Žalobkyňa totiž oznámenie o zrušení plnomocenstva a nové plnomocenstvo nedoručila žalovanému, ale ho doručila dňa 04. júna 2010 správcovi dane Daňovému úradu Bratislava VI, ktorý až následne po vydaní rozhodnutia č. I/222/9595-68830/2010/990036-r zo dňa 15. júna 2010 tieto listiny odstúpil žalovanému.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ihneď ako sa žalovaný dozvedel o zmene osoby splnomocneného zástupcu bolo jeho povinnosťou rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 opätovne doručiť novému splnomocnenému zástupcovi C.. Doručením tohto rozhodnutia novému splnomocnenému zástupcovi by nastali právne účinky tohto rozhodnutia a takýto postup by bol v súlade so zákonom. Je pritom právne irelevantné, že v rozhodnutí je uvedené mená pôvodného splnomocneného zástupcu U., keďže uvedenie mena splnomocneného zástupcu daňového subjektu v rozhodnutí nie je podstatnou náležitosťou rozhodnutia. V konečnom dôsledku mohol žalovaný rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 opraviť, tak, ako to žiadal nový splnomocnený zástupca a rozhodnutie s jeho opravou riadne doručiť. Žalobkyňa však z nepochopiteľného dôvodu vydala dňa 02. augusta 2010 vo veci ďalšie rozhodnutie s totožným číslom konania, v ktorom uviedla už meno nového splnomocneného zástupcu daňového subjektu, a to doručila tomuto splnomocnenému zástupcovi. Takýmto postupom došlo k duplicitnému vydanou rozhodnutia v tej istej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom k tomu, že rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 nenadobudlo voči žalobkyni právne účinky a teda sa nestalo právoplatným, nemôže byť predmetom preskúmania súdom (§ 247 ods. 2 OSP), a preto krajský súd správne v tejto časti žaloby konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 OSP.

Pokiaľ ide o rozhodnutie zo dňa 02. augusta 2010, najvyšší súd zastáva názor, že ide o duplicitné rozhodnutie vydané v tej istej veci, a preto ho taktiež správne krajský súd zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie v zmysle § 250j ods. 2 písm. e/ OSP, keďže v konaní ide o takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a jeho vydanie spôsobuje zmatečnosť vo veci.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalovaného, vznesené v odvolaní nemožno považovať zadôvodnené, také, ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie preskúmvanej veci, a preto podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil.

V novom konaní bude povinnosťou žalovaného opätovne riadne doručiť rozhodnutie zo dňa 15. júna 2010 daňovému subjektu, resp. v prípade platnosti plnomocenstva pre konanie pred správny orgánom splnomocnenému zástupcovi, pričom žaloba má opätovne možnosť domáhať sa jeho preskúmania na súde v zmysle ustanovení § 247 a nasl. OSP. Z tohto dôvodu sa najvyšší súd ani nezaoberal meritom veci.

Podľa § 250ja ods. 4 OSP súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Viazanosť právnym názorom súdu je právna i skutková a vzťahuje sa na postup správneho orgánu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP a tak, že žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania

v zmysle vyčíslenia právnym zástupcom v sume 134,79 eura, za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu z 03. januára 2012) v sume 127,16 eura a jeden paušál v sume 7,63 eura, spolu 134,79 eura, ktorú náhradu je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokátskej kancelárie Marcel Biznár, s. r. o., so sídlom v Bratislave vedenej v Tatra banke, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX do troch dní.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.